

การบังคับคดีผู้ประกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

โดย
จกกลณี กรสังข์
นิติกรชำนาญการ
กลุ่มงานไต่ถามและประนอมข้อพิพาท

การปล่อยชั่วคราว

คือ การอนุญาตให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยพ้นจากการควบคุมของเจ้าพนักงานหรือศาลตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อไม่ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกควบคุมหรือขังเป็นเวลานานเกินจำเป็นระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ประเภทของการปล่อยชั่วคราว

1. การปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน
2. การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน
3. การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและหลักประกัน

การพิจารณาปล่อยชั่วคราว

- การพิจารณาสั่งปล่อยชั่วคราวเป็นดุลพินิจของผู้พิพากษาโดยแท้ และพิจารณาสั่งตามกฎหมาย
- ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งต้องพิจารณาสั่งอย่างรวดเร็วและจะเรียกหลักประกันเกินควรแก่กรณีมิได้
- การไม่ให้ประกันต้องอาศัยเหตุตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในกฎหมาย

หลักประกัน

หลักประกันที่ใช้ในการปล่อยชั่วคราวมี ๓ ชนิด คือ

1. เงินสด
2. หลักทรัพย์อื่น และ
3. บุคคลเป็นหลักประกันโดยแสดงหลักทรัพย์

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

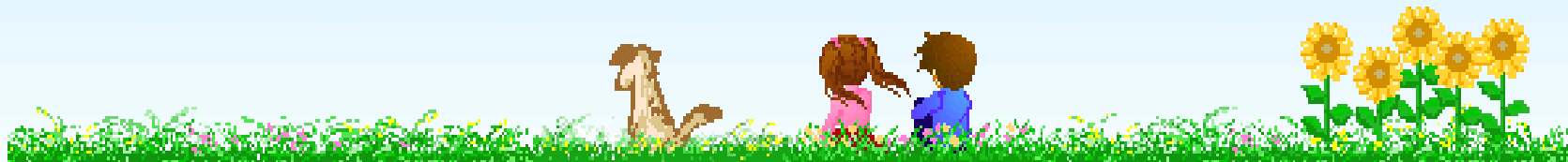
ความอาญา (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๐๘ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติ หรือในกรณี que ผู้ผู้นั้นยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น แต่ถ้าผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม จะสั่งให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้ที่มีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น”

การบังคับคดีผู้ประกันตาม มาตรา ๑๑๕

ในกรณีผิดสัญญาประกันต่อศาล ศาลมีอำนาจสั่งบังคับตามสัญญาประกัน หรือตามที่ศาลเห็นสมควรโดยมีต้องฟ้อง ทั้งนี้ ศาลอาจสั่งงดการ บังคับตามสัญญาประกันหรือลดจำนวนเงินที่ต้องใช้ตามสัญญา ประกันก็ได้ โดยคำนึงถึงความพยายามของผู้ประกันในการติดตามตัว ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนี รวมทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นว่ามี มากน้อยเพียงใดประกอบด้วย และเมื่อศาลสั่งประการใดแล้วฝ่ายผู้ถูก บังคับตามสัญญาประกันหรือพนักงานอัยการมีอำนาจอุทธรณ์ได้ คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การบังคับคดีผู้ประกันตาม มาตรา ๑๑๕ (ต่อ)

เงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นที่นำมาวางต่อศาลเพื่อเป็นหลักประกันตาม มาตรา ๑๑๔ ไม่อยู่ในข่ายที่จะถูกยึดหรืออายัดเพื่อชำระหนี้ให้แก่ เจ้าหนี้อื่นจนกว่าความรับผิดชอบตามสัญญาประกันจะระงับสิ้นไป เว้นแต่ ศาลเห็นว่าหนี้ของเจ้าหนี้นั้นมีได้เกิดจากการฉ้อฉลและมีคำสั่งให้ปล่อย ทรัพย์ดังกล่าว

การบังคับคดีผู้ประกันตาม มาตรา ๑๑๕ (ต่อ)

ในกรณีจำเป็นต้องมีการบังคับคดีเพราะผิดสัญญาประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีหรือคำสั่งอื่นใดเพื่อบังคับเอาแก่ทรัพย์สินของบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันได้เสมือนว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยให้เจ้าพนักงานศาลที่ได้รับแต่งตั้งและพนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับตามสัญญาประกัน และให้เจ้าพนักงานบังคับคดี กรมบังคับคดี มีอำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ประกันและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากศาล เมื่อศาลส่งทรัพย์สินหรือหนังสือสำคัญสำหรับทรัพย์สินนั้นไปยังเจ้าพนักงานบังคับคดี กรมบังคับคดี ให้ถือว่าได้มีการยึดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ มิให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี

การบังคับคดีผู้ประกันตาม มาตรา ๑๑๕ (ต่อ)

ในการบังคับคดีตามมาตรานี้ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม เว้นแต่ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะออกข้อบังคับกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ข้อบังคับนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ขอขอบคุณ
จากคณะ
ทุกคน

จบแล้วจ้า...

จาก
กลุ่มงานใกล้เคียงๆ

